

малки. Зимата тя прекарва на югъ — въ топлите страни. Птичките на югъ се любуватъ на разкошната природа, хранятъ се съ насекоми, плодове, риба, изобщо съ това, съ което съ свикнали да се хранятъ. Тъ тамъ се веселятъ, по-малко пъятъ, отпочиватъ си, но никога не си правятъ гнѣзда и не отглеждватъ малки. Тъ тамъ съ временни гости. Единъ видъ на курортъ — за да поправятъ своето разклатено здраве.

На другия край на своя пътъ — на северъ е тѣхната родина. Тамъ тъ отглеждатъ своите малки птички.

Въздушните птища на крилатите птиешественици съ различни. Но всъкога гледатъ пътя имъ да биде удобенъ и лекъ.

По-често тъ летятъ надъ брѣговете на моретата и реките. Къмъ Бѣло-море, презъ Тракия за Африка край брѣга на реката Нилъ се стремятъ хиляди, хиляди птички отъ всички краища на България. Отъ тамъ нѣкои отиватъ още по-далечъ — къмъ централна Африка, та дори и до южна Африка.

Бѣрзо ли летятъ прелетните птици?

На пролѣтъ тъ летятъ по-бѣрзо, отколкото, когато отиватъ на югъ есенно време.

Птиците прехвъркватъ на денъ понѣкога повече отъ 200 километра. Разбира се, има и такива, които прехвъркватъ и повече, съ които могатъ да се надгонватъ само аеропланите въ днешно време.

Височината, на която се издигатъ прелетните птици не е по-малко чудна отъ тѣхната бѣрзина. При летене тъ понѣкога се издигатъ на височина около 10,000 метра, дори и по-високо.

Колкото по-високо се издигатъ, толкова по-далече виждатъ. Освенъ това, на голѣма височина течението на въздува е, може би, по-слабо и пътъ за летене по-хубавъ.

Но по своя пътъ прелетните птички даватъ понѣкога много жертви. Неотдавна на единъ морски брѣгъ съ били изхвърлени отъ вълните около два miliona умрѣли птички. Навѣрно, тъ съ станали жертва на нѣкоя буря. Когато падне мъгла, за пти-